

Komnata je do tmy ponořená,
jen dech spáčů ruší noční klid.
Najednou však svíce září -
tichý smích - a zas je klid.
Dveře vrznuly - zavál noční chlad,
temná postava do komnaty vchází.
V černý rubáš zahalená,
jen oči jí ve tmě září.
Rychlý pohyb - stojí u postelí,
sklání se a šeptá slova smrti.
Vzpřímí se a vztáhne ruce,
dvě živá srdce v pěstích drtí.
Ráno byli nalezeni manželé již mrtvi,
- jak zemřeli nikdo neví.
Říkalo se, že snad žili v hříchu,
Temnotám, že oni patřili...!

Obžalovaný: ... a tenkrát večer, po pohřbu mých rodičů, navštívil mě ten tajemný muž a ještě téže noci odvedl si mne do svého hradu...